

BARCELONA SENSE NIT

¿Tornarà l'home-llop?

A falta de moguda, bo és el marro. I la nit de Barcelona en té i de bo. Des del decret que retallava l'horari d'abaixar portes, fins a les intransigències de segons quin veïnat, o el tancament recent de l'Otto Zutz, passant per l'ofec econòmic de Zeleste amb la sortida de Víctor Jou de la direcció, els noctàmbuls acabaran de debò veient ovnis que 'esnifen' al cel del Tibidabo. O fent l'home-llop en un atac de romanticisme.

Andreu Sotorra

La nit... la nit és llarga, la nit. A Barcelona hi ha prop de tres-cents bars musicals i un centenar de discoteques. Però la nit ja no és tan llarga com, fent un joc de paraules, la cantava Raimon. Des del setembre passat, un decret de la Generalitat de Catalunya limita el tancament dels bars musicals a les 2 de la matinada, i les discoteques i les sales de festa a les 4, amb una llicència de mitja hora més les vespres de festa i, excepcionalment, durant tota la Setmana Santa.

A això, conseqüència de velles po-

lèmiques protagonitzades sovint pels veïnats de les zones més freqüentades, cal afegir les anècdotes de caràcter popular i resistencialista amb què encara es troben sovint els responsables dels locals de nit. Al KGB, en la retransmissió en directe d'un programa de televisió, els tècnics no van poder accedir al terrat d'un immoble del davant perquè els ho van impedir dues veïnes.

Quasi a la mateixa setmana, el 7 de març, l'Otto Zutz, un dels locals imprescindibles en la vida nocturna barcelonina, era el primer que tirava les portes avall a causa d'una sanció de tres mesos relacionada amb el consum de droga. A les vint-i-quatre hores del

tancament, **Marc Raymí**, un dels responsables de l'Otto, manifestava a EL TEMPS que encara no es creien que el fet fos real. L'esperança de la reobertura planava en les seves manifestacions.

L'Otto Zutz té vint-i-cinc empleats en nòmina que s'han vist afectats per la mesura. I no cal dir el crac econòmic que pot representar un tancament forçós de tres mesos per a la sala del carrer Lincoln, que ara ha complert tres anys des de la seva inauguració. Marc Raymí, fins i tot apuntava l'extrem de posar en perill la continuïtat del local, tot i la seva línia singular a Barcelona. «Posats a tancar locals

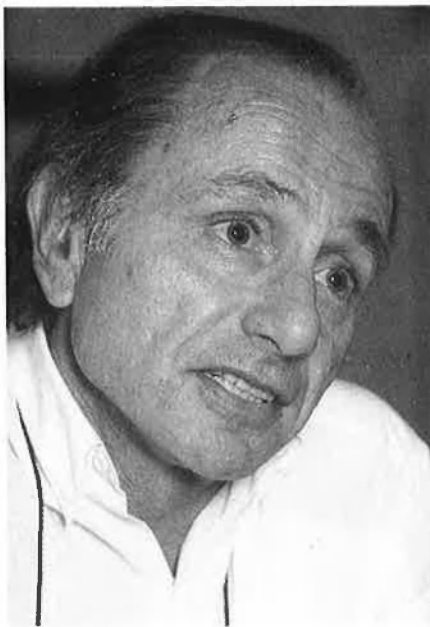
—deia Raymí—, que tanquin els lavabos de les estacions, els barris on es consumeix droga, que tanquin Barcelona». S'han reunit més de 4.000 firmes contra el tancament de l'Otto Zutz, entre les quals hi ha noms prou significatius, com ara Oriol Bohigas, Vázquez Montalbán, Mariscal, Dolly Fontana, Toni Miró, Alfred Arribas o Oriol Regàs, en un moment que sembla que les sancions per consum de droga es poden escampar entre el gremi.

Les accions de solidaritat a favor de la reobertura de l'Otto Zutz no fan sinó demostrar el moment crític que travessa el sector de les sales de festes, que ja arrossegaven, en alguns casos, un dèficit de recaptació des del decret dels nous horaris. **Quique d'Anzizu**, responsable de Bikini, manifestava a EL TEMPS que l'última hora escurçada, entre les 4 i les 5 de la matinada, podia representar un 40% menys de recaptació. **Anzizu**, partidari de la concurrència entre el gremi, malgrat la competència, no entenia la mesura aplicada a Otto Zutz. «¿Per què no tanquen el Metro a cada porro que s'hi fa?», deia.

Els responsables dels locals nocturns, en general, no entenen que se'ls agafi per cap de turc d'una situació viva al carrer. «A Bikini —deia Anzizu— hem arribat a aconsellar educadament, que no es consumeixi droga. Fins i tot vam arribar a repartir uns paperets on deia textualment: «Si us plau, li agrairé que faci aquestes necessitats fora del local». Hem arribat a fer rondes dels guàrdies de seguretat als lavabos de la casa. Però el personal de seguretat no pot escorcollar els clients, no pot fer de vigilant. No l'empara la llei. Escapa a tota mena de previsió».

Ningú s'alegra que es tanqui un local com l'Otto Zutz, ni ningú es mostra satisfet del tot del nou decret d'horaris. Per a **Anna Aguilera**, responsable de premsa d'Up & Down —un local, per cert, que ha entrat dins del *holding* entre Oriol Regàs i Joan Gaspart—, la mesura de la sanció de l'Otto, «és excessivament dura». I mostra també la seva preocupació pel fet d'haver d'assumir amb responsabilitat pròpia aquesta mena de vigilància.

Per a **Javier de las Muelas**, responsable de Nick Havana, no hi ha cap mena de dubte que «la sala ha de ser la que vetlli perquè aquests fets no passin i que el sector s'ha de professionalitzar en aquest sentit i evitar les imatges de locals on el consum de droga en alguns casos parteix dels mateixos empleats de la casa». Pel que fa al decret dels horaris, a Nick Havana no li ha

Més de 4.000 firmes s'han reunit contra el tancament de l'Otto Zutz, entre les quals hi ha la d'Oriol Regàs.

Víctor Jou, a l'interior de Zeleste.

afectat gaire la disposició ja que la franja d'horari del local no arribava més amunt del que ara s'ha establert.

Amb tot, **Javier de las Muelas** manifesta la preocupació per la poca sensibilitat de l'administració envers el sector: «No és el mateix muntar un bar amb vint o trenta milions que una sala de festes que pot superar els cent milions. Cal una certa seriositat. I no canviar cada any de paper sobre els horaris de la nit. O en tot cas, deixar la llibertat absoluta als professionals».

I enmig d'aquest enrenou noctàmbul, la sala Zeleste viu un dels moments més crítics des de la seva inauguració. Després de la formació de la Junta de

Creditors —es parla d'un pot de prop de 200 milions—, els tres síndics que s'han constituït en representació de Zeleste han creat el nou equip directiu en el qual hi ha noms lligats ja anteriorment al local. **Coto Aldas, Lluís Bertran i Rafel Vila** són tres dels components d'aquest equip que serà dirigit per **Rafel Moll**, professional que ja formava part de la primera etapa de l'antic Zeleste i que ja havia treballat amb Víctor Jou. «Zeleste és rendible —assegurava **Rafel Vila** a EL TEMPS— per això no tanquem i continuem fent el que havíem programat. Els nostres concerts tenen una mitjana de mil espectadors i en fem entre 80 i 100 a l'any. Si bé la discoteca no ha acabat d'arrancar, som conscients que hem afrontat el risc d'anar per davant amb una oferta nova, de qualitat, en una zona nova, amb futur i que en paguem les conseqüències. Però tirarem endavant».

Sense **Víctor Jou** al davant de Zeleste, portes enfora, doncs, el conflicte del local per ara no es deixarà veure. Tot i que entre Jou i l'actual director tampoc s'ha d'amagar que hi hagut anades i vingudes, acords i desavinences, en el transcurs de les seves respectives trajectòries professionals.

Per acabar-ho d'adobar, una setmana abans del nomenament de **Rafel Moll** com a nou director de Zeleste, la sala va patir un atracament a l'hora de la recaptació. Un encaputxat armat es va fer amb un milió dues-centes mil pessetes de la caixa de nit. Només això ha fet que la sala hagi reforçat el seu equip de seguretat, però, segons **Rafel Vila**, «no amb la intenció de controlar el personal i els seus costums. A Zeleste hi ha un públic molt ampli. No tanquem la porta a ningú. I no podem anar darrere de cada client que va als lavabos».

Però, al mal marro, més enquestes. L'Ajuntament de Barcelona acaba de fer públiques les dades d'una enquesta del 1987 que demostren que només un 25% es manifesta abstemi de fer ús d'una Barcelona lúdica. El 75% restant balla, va de copes, assisteix als espectacles i es diverteix tant com pot. I com la butxaca li permet. L'any 1987 es van gastar 19 mil milions per fer lúdica la vida a la ciutat consumint 45 milions de tiquets de les més diverses diversions. ¿Pot una ciutat així malmetre amb decrets i sancions la seva nit? ¿Pot una ciutat així posar en perill la nit urbanícola i programar a distància l'home-llop del futur? ¿Qui ha dit que la nit s'ha fet per a dormir? ¿I les nits de lluna plena? ¿Què? □